

Ryhmä: 7

FCI:n numero: 99
Hyväksytty: FCI 26.5.2015
Kennelliitto 14.10.2015

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

WEIMARINSEISOJA
(WEIMARANER)
Alkuperämaa: Saksa

1/6

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Ominaisuuksiltaan erittäin monipuolinen metsästyskoira, joka soveltuu yhtä hyvin pelto- ja metsä- kuin vesityöskentelyynkin, sekä ennen riistalaukausta että sen jälkeen.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 7 kanakoirat
Alaryhmä 1.1 mannermaiset kanakoirat.
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rodun alkuperästä on lukuisia teorioita, mutta varmaa on vain se, että jo 1800-luvun alkuvuosina Weimarin hovissa käytettiin weimarinseisojia. Tuolloin rodussa oli vielä runsaasti jälkikoiran ominaisuuksia. 1800-luvun puolivälissä, ennen puhtasrotuisuuteen perustuvan koiranjalostuksen alkua, näitä koiria kasvattivat lähes yksinomaan ammattimetsästäjät ja riistanhoitajat keskisessä Saksassa, lähinnä Weimarin ja Thüringenin alueella. Jäljestyskäytön vähennyttyä niitä alettiin risteyttää myös nk. kanakoirien kanssa, ja jalostusta jatkettiin näillä risteytyksillä. Noin v. 1890 alkoi suunnitelmallinen jalostus ja rotukirjan pitäminen. Lyhytkarvaisen weimarinseisojan ohella syntyi jo 1900-luvun taitteessa silloin tällöin yksittäisiä pitkäkarvaisia yksilöitä. Rotukirjan perustamisen jälkeen weimarinseisojaa on jalostettu ilman risteytyksiä muihin rotuihin, varsinkin poointteriin. Weimarinseisoja on siis ilmeisesti vanhin saksalaisista seisojaro- duista, koska sitä on jalostettu rotupuhtaana yli sadan vuoden ajan.

YLEISVAIKUTELMA: Kooltaan keskikokoisesta suureen, sulavalinjainen, rakenteeltaan tarkoituksenmukainen, jäntevä ja lihaksikas metsästyskoira. Sukupuoli- leiman tulee olla selvä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen on noin 12:11. Kuono-osa mitattuna kirsun kärjestä otsapenkereeseen on hieman pi- tempi kuin kallo-osa otsapenkereestä niskakyyhmyyn. Etäisyys välikämmenen kes- kikohdasta kynnärpäähän on suunnilleen sama kuin kynnärpästä säkään.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Monipuolinen, helposti koulutettava, vahva- hermoinen ja intohimoinen metsästyskoira. Erinomainen hajuaisti. Järjestelmälli- nen ja kestävä hakija, ei kuitenkaan liian kiihkeä. Luonteeltaan terävä, halukas tarttumaan petoeläimiin ja muuhun riistaan, soveltuu myös vahtikoiraaksi olematta aggressiivinen. Luotettava seisoja ja vedestä noutaja. Erinomaiset taipu- mukset laukauksen jälkeiseen työskentelyyn.

PÄÄ

Kallo: Tasapainoinen suhteessa koiran runkoon ja kuono-osaan. Uroksen kallo on leveämpi kuin nartun, kallon leveyden suhde koko pään pituuteen tulee aina olla tasapainoinen. Otsassa on uurre. Niskakyyhmy on heikosti tai kohtuullisesti havait- tava. Poskikaaret ovat selväpiirteiset.

Otsapenger: Erittäin vähäinen.

Kirsu: Suuri, sivulta katsottuna alaleuan etupuolelle ulottuva, tumman lihanväri-
nen, reunoja kohti vähitellen harmaantuva.

Kuono: Pitkä ja etenkin uroksilla voimakas, sivulta katsottuna lähes kulmikkaalta
vaikuttava. Kuono on kauttaaltaan tasavahva. Kuononselkä on suora tai hieman
kaareva, ei koskaan kovera.

Huulet: Kohtuullisen syvät ja ikenien tavoin lihan väriset; pienet huulitaskut.

Leuat / hampaat: Leuat ovat vahvat. Täydellinen, säännöllinen ja vahva leikkaava
purenta.

Posket: Lihaksikkaat ja selvästi erottuvat.

Silmät: Meripihkan väriset, tummasta vaaleaan, ja ilmeeltään älykkäät. Pennun
silmät ovat taivaansiniset. Silmät ovat muodoltaan pyöreät ja vain hieman vino-
asentoiset. Silmäluomet ovat tiiviit.

Korvat: Riippuvat, leveät ja melko pitkät, ulottuvat suunnilleen suupieleen. Korke-
alle ja kapeasti kiinnittyneet. Korvan kärki on pyöreähkö. Koiran ollessa tarkkaa-
vainen korvat ovat hieman eteenpäin kääntyneet ja laskostuneet.

KAULA: Ryhdikäs, kaulan ylälinja sivulta katsottuna kaartuva. Lihaksikas, kuiva
ja poikkileikkaukseltaan lähes pyöreä, ei liian lyhyt. Kaula levenee lapoja kohti ja
liittyy sulavasti selkälinjaan ja rintaan.

RUNKO

Ylälinja: Alkaa kaarevasta niskalinjasta, jatkuu selvästi erottuvan sään yli ja liittyy
kauniisti suhteellisen pitkään selkään.

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Kiinteä ja lihaksikas, ei painunut eikä taaksepäin kohoava. Hieman pitkä
selkä on rotutyypillinen, ei virhe.

Lanne: Leveä, lihaksikas, suora tai hieman kaartuva, tiivis.

Lantio: Pitkä ja kohtuullisen viisto.

Rintakehä: Voimakas mutta ei liian leveä, riittävän syvä, lähes kyynärpäihin ulot-
tuva, ja riittävän pitkä. Kylkiluut ovat pitkät ja selvästi kaareutuneet, eivät tynny-
rimäiset. Eturinta on selvä.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on hieman kohoava, ei jyrkästi kuroutuva.

HÄNTÄ: Hieman matalammalle kiinnittynyt kuin muilla samankaltaisilla roduilla.
Häntä on vahva ja hyvin karvoittunut. Levossa häntä on riippuva, koiran työsken-
nellessä tai ollessa tarkkaavainen häntä on selkälinjaan tasolla tai jopa korkeammal-
la. Maissa, joissa typistys on sallittu, metsästyksen käytettävän lyhytkarvaisen
weimarinseisojan häntä voidaan typistää.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Korkearaajainen. Eturaajat ovat jäntevät, suorat ja yhdensuuntaiset, eivät leveäasentoiset.

Lavat: Pitkät, viistot, kiinteät ja lihaksikkaat. Lavan ja olkavarren välinen kulma on selvä.

Olkavarret: Viistot, riittävän pitkät ja voimakkaat.

Kyynärpäät: Vapaasti liikkuvat ja suoraan taakse suuntautuneet. Eivät ulko- eikä sisäkierteiset.

Kyynärvarret: Pitkät, suorat ja pystyt.

Ranteet: Vahvat ja tiiviit.

Välikämmenet: Jäntevät ja hieman viistot.

Etukäpälät: Tiiviit, vahvat ja suoraan eteenpäin suuntautuneet. Varpaat ovat kaartuneet. Pitkähköt keskimmäiset varpaat ovat rodulle tyyppilliset, eivät siis virhe.

Kynsien väri vaihtelee vaaleanharmaasta tummanharmaaseen. Päkiät ovat hyvin pigmentoituneet ja lujat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Korkearaajainen. Takaraajat ovat jäntevät ja hyvin lihaksikkaat.

Raajat ovat takaa katsottuna yhdensuuntaiset, eivät ulko- eikä sisäkierteiset.

Reidet: Riittävän pitkät, voimakkaat ja hyvin lihaksikkaat.

Polvet: Voimakkaat ja tiiviit.

Sääret: Pitkät, janteet ovat selvästi erottuvat.

Kintereet: Voimakkaat ja tiiviit.

Väljalat: Jäntevät ja lähes pystysuorat.

Takakäpälät: Tiiviit ja vahvat, ei kannuksia, muutoin kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Kaikissa askellajeissa maatavoittavat ja joustavat. Etu- ja takaraajat liikkuvat yhdensuuntaisesti. Laukka on pitkää ja matalaa. Ravissa selkä pysyy suorana. Peitsaus ei ole toivottavaa.

NAHKA: Vahva ja tiiviisti rungon myötäinen olematta liian tiukka.

KARVAPEITE

Karva:

Lyhytkarvainen: Karva on lyhyttä (kuitenkin pitempää ja tiheämpää kuin useimmilla samankaltaisilla roduilla), vahvaa ja hyvin tiheää. Peitinkarva on rungonmyötäistä ja sen alla voi olla niukasti pohjavillaa.

Pitkäkarvainen: Pehmeä, pitkä peitinkarva, jonka alla voi olla pohjavillaa. Karva on rungonmyötäistä tai hieman laineikasta. Korvien tyvessä on korvalehden peittävää pitkää karvaa, korvalehden kärjessä sallitaan samettimaista karvaa. Karvan pituus on kyljissä 3–5 cm, kaulan alla, eturinnassa ja vatsassa yleensä hieman pitempää. Raajoissa on selvät hapsut, jotka kuitenkin ovat raajojen alaosassa lyhyemmät. Hännässä on selvä viirimäinen hapsutus. Varpaiden välit ovat karvaiset. Pään karvapeite on lyhyempää.

Koirilla, joiden taustassa on roturisteytyksiä, tavataan satunnaisesti kaksinkertaista karvapeitettä (stockhaar), jossa on keskipitkä, tiheä ja tiiviisti rungonmyötäinen peitinkarva, tiheä pohjavilla ja kohtuullisesti kehittyneet hapsut.

Väri: Hopean-, kauriin- tai hiirenharmaa tai niiden väliset sävyt. Pää ja korvat ovat yleensä hieman vaaleammat. Vain pieni valkoinen merkki sallitaan rinnassa ja varpaissa. Joillakin yksilöillä voi olla keskellä selkää enemmän tai vähemmän selvästi erottuva tumma ”ankeriasjuova”.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 59–70 cm, nartut 57–65 cm.

Paino: Urokset noin 30–40 kg, nartut noin 25–35 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran hyvinvointiin ja terveyteen sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

VAKAVAT VIRHEET:

- Lyhytkarvainen: villavaa karvaa laajalti esiintyvänä
- Pitkäkarvainen: erittäin kihara karva tai niukka hapsutus
- Valkoiset merkit muualla kuin rinnassa ja varpaissa
- Erittäin pitkät tai lyhyet korvahapsut; laskostumattomat korvat
- Selvä notko- tai köyryselkä, selvä takakorkeus
- Selvästi löysä kaulanahka
- Voimakas länkisäärisyys ja pihtikintuisuus
- Raajojen asentovirheet kuten puutteelliset kulmaukset, voimakkaasti ulkokierteiset kyynärpäät, hajavarpaiset käpälät

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Epätyypillisuus, väärä sukupuolileima
- Täysin väärät mittasuhteet
- Yli 2 cm poikkeamat koossa
- Täysin epätyypillinen rakenne, varsinkin liian raskas tai liian hintelä rakenne
- Voimakkaasti rajoittuneet liikkeet
- Ihon ongelmat ja epämuodostumat
- Osittainen tai täydellinen karvattomuus
- Hapsujen puuttuminen vatsan alta tai korvista
- Poikkeamat sallituista harmaan sävyistä, esim. kellertävä tai rusehtava väri, merkkivärisyys (tan-merkit)
- Muu kuin harmaa väri, sininen väri
- Täysin epätyypillinen kallo-osa

- Kuono-osa: karkeat poikkeamat esim. liian voimakkaat huulet, liian lyhyt tai suippo kuono, selvästi kovera kuononselkä
- Sisä- tai ulkokierteiset silmäluomet (entropion, ektropion); vähäisetkin ja vain toisen silmän luomivirheet
- Hammaspuutokset, muiden kuin kahden P1- tai M3-hampaan puuttuminen
- Rintakehän epämuodostumat: tynnyrimäinen rintakehä, riittämätön rintakehän syvyys tai pituus, voimakkaasti kuroutuva vatsaviiva
- Epämuodostumat raajoissa tai muussa rakenteessa

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.